

næret, at Kongeriget Danmark, saalænge det udgjorde en Deel af Monarchiet og altsaa var i Forbindelse med Hertugdømmerne, var brøstholdent derved, at vi kun fik $\frac{3}{5}$ af Indtægterne, medens han troede, at der tilkom os ikke lidet Mere. Jeg er ikke af den Anskuelse, og jeg skal strax sige hvorfor. Søvrigt maa jeg bemærke, at de, der med mig ikke nære denne Anskuelse, maae gennem de stigende Toldindtægter see et langt større Fremstridt i Landets Udvikling end de, der helde til den ærede Landssthingsmands Anskuelse; thi, er Forskjellen i Toldindtægterne i Særdeleshed bevirket derved, at vi nu faae, hvad der virkelig tilkommer os, medens vi tidligere ikke fik Alt, hvad der tilkom os, saa er det vistnok viensynligt, at Toldindtægternes Stigen ikke i den Grad er et Tegns paa Landets fremskridende Velstand, som den er det under den Forudsætning, som jeg nærer. Det er ganske vist upaatvileligt, at der er en Deel af Toldindtægterne, af hvilke der tilkom Kongeriget mere end de $\frac{3}{5}$, som det fik, eller som — thi de gif alle i een Kasse — bleve beregnede det, og det er Brændeviinsafgiften. Der blev kun beregnet os $\frac{3}{5}$ af den samlede Brændeviinsproductionsafgift til Indtægt, men det er udenfor al Tvivl, at Kongeriget burde have haft en større Andeel, fordi langt mere end $\frac{3}{5}$ af den samlede Production blev fortæret her i Landet. Jeg skal kun minde om, at i det sidste af de Aar, som der her er Tale om, nemlig 1861, blev der i Kongeriget produceret 44 Millioner Potter og i begge Hertugdømmerne tilsammen kun 8 Millioner Potter, hvilket jo er en forholdsviis meget større Production her end i Hertugdømmerne. Den samlede Indtægt beløb sig i Aarene 1858—61 til omtrent 1,722,000 Rb., og deraf vilde de $\frac{3}{5}$ udgjøre omtrent en Million, og Mere er heller ikke regnet os tilgode, medens Brændeviinsafgiften, som Kongeriget nu betaler for det Brændeviin, som her produceres og consumeres, uden Hensyn til Krigsskatten, i Gennemsnit for de 3 sidste Aar har beløbet sig til over 1,200,000 Rb. Det er altsaa upaatvileligt, at for en vis Deel af de consumerede Gjenstande have vi haft Tab ved at

der kun er beregnet os $\frac{3}{5}$ tilgode; men der gives mange, og det af de vigtigere Artikler, hvor virkelig Forbrugslysten i Hertugdømmerne synes at have været større end i Kongeriget. Sammenligner man saaledes, hvad der i de 3 Aar, som her ere blevne benyttede til Sammenligning, er blevet forbrugt af Caffe med, hvad der nu consumeres af Caffe her i Landet, og ligeledes af Tobak, Steenful m. m., saa vil man finde, at Forbrugslysten eller Fornodenheden for disse Gjenstande har været forholdsviis større i Hertugdømmerne end i Kongeriget. Det modsatte er derimod Tilfældet med Suffer, hvoraf Forbruget har været forholdsviis større i Kongeriget. Smidder man vilde en Undersøgelse, der kunde lede til et nogenlunde sikkert Resultat — i intet Tilfælde vilde Resultatet blive fuldkomment sikkert, men man kunde dog komme det sande Forhold temmelig nær — forudsætte en saa vidtgaaende Undersøgelse med Hensyn til de enkelte Forbrugsgjenstande, at jeg tvivler om, at Nogen vilde være istand til i kort Tid at foretage den. Det var disse Bemærkninger, som jeg med Hensyn til det ærede Medlems Foredrag ikke har villet undlade at gjøre.

Der staaer endnu for mig tilbage at omtale en anden Sag, der ogsaa ligger mig stærkt paa Siide, og for hvilken jeg altid har havt megen Interesse, og som der paa en Maade er blevet stillet mig en Opfordring til at udtale mig om; jeg mener Fængselsvæsenet. Det vil maaffee være i de Flestes Grindring, som her ere tilstede, at jeg ved en tidligere Leilighed, da Fængselsvæsenet var under Dmtale, og det syntes, at man stod i Begreb med at ville forlade et System for at gaae over til et andet, som ikke nogetsteds var prøvet i noget videre Omfang, gjorde opmærksom paa det mindre Tilraadelige heri og udtrykte, hvad jeg ansaae som Støtte for min Anskuelse. Der foreligger nu en Beretning om Gellesfængslets Virksomhed i de forløbne 5 Aar, og den ærede 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds (Sessen) har antydet, at der i denne Beretning skulde indholdes saa tilstrækkelige Oplysninger om det af os antagne Systems Urigtighed, at der var Opfordring til at gaae over til et andet modificeret System, hvorpaa han da henlede